

Č. 12.615.

Policejní věci. — Politické strany. — Řízení správní: * Ve výměru podle § 7 zák. č. 201/1933 Sb. musí úřad uvést důvody individuální povahy, z nichž je zřejmo, že je potřeba, aby osoba, o kterou jde, byla podrobena omezením podle tohoto zákonného ustanovení.

(Nález z 6. listopadu 1936 č. 15.881/36.)

V ě c: Dr. Karel F. v Rumburku proti rozh. zem. úřadu v Praze z 8. května 1934 o omezeních podle § 7 zákona č. 201/1933 Sb.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Výměrem okr. úřadu v Rumburku z 16. března 1934 byl st-I podroben jako příslušník německé národně-socialistické strany dělnické, jejíž činnost byla 4. října 1933 zastavena, podle ustanovení § 7 zákona z 25. října 1933 č. 201 Sb. až na další mimo jiné také omezení v tom směru, že bylo nařízeno zabavování a otvírání dopisů, jakož i jiných zásilek, pocházejících od st-le nebo jemu určených.

Tento výměr byl nař. rozhodnutím v tomto bodě potvrzen.

Stížnost podaná na toto rozhodnutí namítá v podstatě, že podle § 7 zákona č. 201/1933 Sb. musejí býti pro uložení uvedených zde omezení určité osobě důvody individuální povahy a že tyto důvody musejí býti také osobě, o kterou jde, oznámeny. Výměr úřadu I. stolice takových důvodů neobsahuje. Úřad II. stolice, poukazuje na důvody I. stolice, přehlíží podle názoru stížnosti, že výměr úřadu I. stolice neuvedl žádných důvodů individuální povahy pro omezení, jež bylo na základě § 7 zákona č. 201/33 Sb. st-li uloženo. Stížnost je neodůvodněná.

Je pravda, že z posledního odstavce § 7 zákona č. 201/1933, podle něhož omezení uvedená v ost. 1 tohoto paragrafu mají býti zrušena jakmile pomine jejich potřeba, plyne, že tato omezení mohou býti určité osobě uložena jen, když je jich potřeba, neboť — mají-li podle výslovného ustanovení zákona omezení taková býti zrušena, když jich potřeby není, plyne z toho důsledně, že mohou býti uložena jen, když jich potřeby jest. Nestačí tedy již pouhý fakt, že jde o příslušníka strany, jejíž činnost byla zastavena, nýbrž je zapotřebí, aby vedle toho byly zde určité okolnosti, jež odůvodňují opatření po rozumu § 7 cit. zák. Je-li však potřeba tohoto opatření dána, pak mohou omezení ona býti uložena i takové osobě, která byla i z c e l a p o d ř í z e n ý m č l e n e m dotčené politické strany. Vzhledem k účelu zákona bude potřeba takových opatření dána zejména tehdy, když půjde o příslušníka strany, který se účastnil činnosti, pro niž právě činnost strany byla zastavena nebo u něhož je důvodně se obávati, že úředního zastavení činnosti nebude dbáti. Sluší proto souhlasiti se stížností v tom, že ve výměru podle § 7 cit. zákona má úřad uvést důvody individuální povahy, z nichž by bylo zřejmo, že je potřeba, aby osoba, o kterou jde, byla podrobena omezením podle tohoto zákonného ustanovení.

V konkrétním případě bylo jediným důvodem, z něhož byl st-I podroben omezením podle § 7 zákona č. 201/1933 Sb., že byl příslušníkem německé národně-socialistické strany dělnické, jejíž činnost byla 4.

října 1933 úředně zastavena. Důvody individuální povahy nejsou uvedeny ani ve výměru úřadu I. stolice, ani v rozhodnutí úřadu II. stolice. Podle toho, co svrchu bylo řečeno, je pravda, že st-I měl procesní nárok na to, aby ony důvody individuální povahy, jež vedly úřad k jeho podrobení omezením podle § 7 cit. zákona, byly mu v řízení správním sděleny, aby již v tomto řízení proti nim mohl se brániti. Porušení tohoto práva mohl by však st-I s úspěchem před nss vytýkati jen tehdy, kdyby byl již v řízení správním respektování tohoto svého práva se strany úřadu se domáhal, předpokládajíc ovšem, že k tomu v tomto řízení příležitost měl.

V tom směru dlužno vytknouti, že již rozhodnutí první stolice postrádalo odůvodnění v naznačeném směru. St-I však v odvolání z výměru úřadu I. stolice nevytýkal, že tento výměr je nezákonný nebo vadný proto, že neuvádí individuálních důvodů, z nichž byl podroben omezení podle § 7 cit. zákona. St-I v tomto odvolání omezil se na tvrzení, že nebyl tak význačným členem německé národně-socialistické strany dělnické, aby byl — jediný z příslušníků této strany v Rumburku — podroben omezením podle uvedeného ustanovení zákonného, a že nařízené zabavování a otvírání dopisů bude mít za následek, že mu bude znemožněn výkon jeho povolání a bude zničena jeho praxe. V této obraně st-lově nelze spatřovati tvrzení, že není splněna podmínka stanovená v posl. odstavci § 7 zákona č. 201/1933 Sb., neboť se ani přímo ani nepřímě tohoto ustanovení zákonného nedovolával. Nelze z ní také vyčísti výtku, že úřad I. stolice neuvedl důvodů, z nichž by se dalo souditi, že je potřeba, aby právě st-I byl, zejména se zřetelem na konkrétní činnost, kterou vyvíjel v německé národně-socialistické straně dělnické, podroben omezením podle § 7 cit. zákona. Za tohoto stavu věci nemůže stížnost podaná k tomuto soudu důvodně tvrditi, že žal. úřad poukázal ve svém rozhodnutí jen na důvody úřadu I. stolice a přehlédl, že ve výměru tohoto úřadu žádné důvody individuální povahy uvedeny nejsou. Jestliže se v tomto směru st-I nebránil v odvolání z výměru úřadu I. stolice, neměl žal. úřad příčiny, aby se o uvedené otázce vyslovil ve svém rozhodnutí, a je proto bezdůvodně vytýkáno ve stížnosti podané k tomuto soudu, že žal. úřad přehlédl, že výměr úřadu I. stolice neuvedl důvodů individuální povahy pro omezení, jež byla st-li uložena.

Č. 12.616.

Pojišťovací právo. — Řízení správní. — Řízení před nss: * Kuratorium novinářského pojištění rozhodujíc podle § 124 odst. 13 zákona č. 26/1929 Sb. (resp. odst. 15 ve znění zákona č. 117/34 Sb.) spory o tom, zda určitou dobu příspěvkovou je posuzovati za dobu novinářské služby, jedná jako orgán státní správy ve smyslu § 2 zákona o ss.

(Nález z 6. listopadu 1936 č. 15.959/36.)

V ě c: Karel G. v Praze (adv. Dr. Adolf Kostečka z Prahy) proti rozh. kuratoria novinářského pojištění v Praze z 8. ledna 1934 o uznání novinářské služby.